

er fremsatte i Skrivelsen, blev præciseret, enedes man i Udvalget om at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, idet man betragter den derved tilvejebragte Tilstand som rent midlertidig og haaber, at det ikke vil vare ret længe, inden Ministeriet fremsætter Forslag til en Bygningslov for Landdistrikterne.

Jeg skal altsaa paa hele Udvalgets Vegne anbefale Vedtagelsen af Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og vil gerne for mit personlige Vedkommende tilføje, at hele Udvalget er enig om, at en Bygningslov for Landet er meget nødvendig. Jeg tror ogsaa at være i Overensstemmelse med de Ønsker, der er fremsatte fra forskellige Sider, naar jeg udtaler, at nye Lovbestemmelser baade for Københavns Vedkommende og for Købstædernes — navnlig for Købstædernes, idet den for disse gældende Lov er af 1858. — tiltrænges overordentlig stærkt.

Jeg skal sluttelig, endskønt det staa anført i Lovforslaget, bemærke, at selvfølgelig skal Ministeriet ikke give Dispensation, uden at Andragendet er indsendt fra Kommunalbestyrelse eller Sogneraad og tiltraadt af Amtsraadet.

Hage: Efter at Ministeren har stillet sig saa velvilligt overfor Tanken om at fremsætte Forslag til en Bygningslov for Landdistrikterne, vil jeg tillade mig at henstille til Ministeren, at der ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag bliver taget Skønhedshensyn, æstetiske Hensyn, saaledes at Loven giver Myndighederne og til sidst Ministeriet Ret til at tage saadanne Hensyn. Her i København er Grundene saa dyre, at det er meget vanskeligt at tage disse Hensyn; hver Tomme er saa meget værd, at det er naturligt, at de, der bygger, ønsker at udnytte deres Grund finansielt saa meget som muligt. Men der eksisterer paa den anden Side her i København en Forening: „Foreningen til Københavns Forskønnelse“, som arbejder med stor Energi og ogsaa udrætter en hel Del. Medens Forholdene paa dette Omraade altsaa er meget vanskelige her i København, er de ikke fuldt saa vanskelige ude paa Landet. Der er Grundene ikke saa dyre, og der maa kunne tages noget mere Hensyn til Skønheden end her i København. Der er i Færd med at opvokse rundt omkring i Landet en Mængde Stationsbyer; som næsten allesammen udmærker sig ved en overordentlig Mangel paa Skønhed. Myndighederne er ikke berettigede til at gribe ind, og man har jo her i

Betænkningen de allerbedste Eksempler paa, hvor magtesløst Ministeriet staa. Der maa kunne gøres en hel Del, for at disse Stationsbyer ikke bliver fuldt saa grimme, som de nu er, f. Eks. ved at Husenes Facader rykkes noget tilbage fra Gaden, og ved at der bliver et vist Mellemrum mellem Bygningerne. Men ogsaa ude paa Landet forekommer det mig, at Myndigheder bør have Ret til at skride ind. Man bør ikke alle Steder, hvor der f. Eks. er en Smule Udsigt, og hvor Landskabet har en særlig Skønhed, kunne ødelægge det ved en eller anden Bygning, uden at der er nogen som helst Mulighed for Myndighederne til at skride ind. Naar man ser, hvor grim den nuværende Strandvej er til Emiliekilde, kan man ikke lade være med at tænke paa, at den kunde have været bedre, hvis man havde haft en Bygge Lov, der kunde have hjulpet Myndighederne til at forhindre, at Strandvejen blev fuldstændig ødelagt. Hvis der ikke snart kommer en Bestemmelse i en ny Bygge Lov, vil Ødelæggelsen af Strandvejen, for at tage dette Eksempel, kunne fortsættes lige til Helsingør. Jeg henstiller derfor til den højtærede Ministers Velvillie, at der under Udarbejdelsen af et Lovforslag kan tages slige Hensyn.

Justitsministeren (Zahle): Til den ærede Ordfører har jeg kun den Bemærkning, at jeg erkender, at jeg under en Konference i Udvalget, saaledes som ogsaa udtalt i Betænkningen, har givet et Løfte om, at der skal blive udarbejdet et Forslag til en Bygge Lov for Landet til Forelæggelse for den høje Rigsdag. Jeg takker for, at man har taget Hensyn til denne Udtalelse fra min Side og derefter er gaaet med til at vedtage dette lille Lovforslag i den begrænsede Skikkelse, det har. Alle rede i denne begrænsede Skikkelse vil det for en Del kunne imødekomme de Ønsker, der blev fremsat af den sidste ærede Taler (Hage). Man vil jo, naar Sogneraadet og Amtsraadet er enige om at indstille det til Justitsministeriet, kunne stadfæste Byggevedtægter, som foreskriver, at der skal være en vis Afstand fra Byggegrundens Grænse til det bebyggede Areal. Bebyggelse, saaledes at man ikke kan fortsætte med den rent barbariske Bebyggelse, der uden nogen Nødvendighed har fundet Sted i mange af vore Stationsbyer. Men naturligvis bør man videre ad denne Vej, og jeg kan ganske dele de Ønsker, som det ærede Medlem i den Henseende udtalte. Der kan tages noget Hensyn dertil